दीनायै द्रपष्ट शर्ष्याणि प्रायणीयस्य तोकांनि । क्रयस्य द्रपष्ट सोमस्य लाजाः सीमाण्शवो मधुं ॥ १३ ॥

इदानीं सीत्रामण्याः सोमसम्पत्तिं निरूपयति । शष्याणि नवप्रदूछव्रीहिरूपाणि पूर्वीक्तानि दीन्नाय षध्यर्थे चतुर्थी दीन्नाया दीन्नणीयिष्टे रूपम् शष्याणि दीन्नणीयावेन ध्येयानि । व्वमग्रेऽपि । तोकानि नवप्रदूछयवाः प्रायणीयस्य प्रायणियष्टे रूपं ध्येयम् । सोमस्य क्रयस्य रूपं लाजाः सोमक्रयोऽस्ति सोमे ग्रत्र लाजास्तस्य रूपम् लाजाः सोमक्रयद्रपेण ध्येया इत्यर्थः सोमक्रयस्येति समासे युक्ते
तद्भावः सोमक्रयपद्योर्व्यत्ययो रूपपदेन व्यवधानं च क्रान्द्सम् । मधु सोमांशवः
सोमखण्डास्तद्रूपेण ध्येयम् यदा मधु मधुरस्वादा लाजा व्व सोमांशवो ध्येयाः
॥१३॥

म्रातिष्यद्वपं मासरं महावीरस्यं नग्नर्जः । द्वपमुप्सद्वीमेतितस्रो रात्रीः सुरासुता ॥ १४ ॥

किं च मासरमातिष्यद्वपमातिष्येष्टेः स्वद्वपं ध्येयम् व्रीहिश्यामाकौदनाचामयोः शष्यतोक्तलाजनग्रङ्गचूर्णीः संसर्गी मासरं पूर्वमुक्तम् । सर्जवगादिषद्विंशतिवस्तून्ये-कीकृतानि नग्रङः पूर्वीक्तः स महावीरस्य धर्मस्य द्वपं ध्येयम् । या तिस्रो रात्रीः कालाधनोरिति [पा॰ २-३-५.] दितीया त्रिरात्रपर्यत्तं सुरा ग्रामुता ग्रभिषुता पूर्वीकं सर्वमेकपात्रे कृवा स्वादीं वेति मल्लेण यद्गर्ते त्रिरात्रं स्थापनम् एतद्वपसदामु-पसत्मंज्ञानामिष्टीनां द्वपम् ॥ १४ ॥

सोमस्य द्रपं ऋीतस्य परिस्तृत्परिषिच्यते । ग्रिश्चिभ्यां द्रग्धं भेषज्ञमिन्द्रांयैन्द्र७ सर्रस्वत्या ॥ १५ ॥

यत् ग्रश्चिभ्यां सरस्वत्या च हेन्द्रमिन्द्रदेवत्यिमन्द्राय भेषत्रमिन्द्रार्थं ग्रौषधं दु-ग्धं पयः ग्रश्चिभ्यामपाकरोमीति दुग्धेनैकगोः पयसा सरस्वत्याऽग्रपाकरोमीति दु-ग्धेन गोद्वयपयसा इन्द्रायापाकरोमीति दुग्धेन गोत्रयपयसा दिनत्रये परिस्नुत् सु-रा यत् परिषिच्यते तत्क्रीतस्य सोमस्य द्वपं ज्ञातव्यम् । हकस्याः पयसापाकृतेना-